

L'Assemblea de la Generalitat

Les dues sessions celebrades el dia 16 han condensat la seva significació i eficàcia política en la proposició presentada pels diputats senyors Galés i Pujol i Font, que obtingué la firma de tots els representants de forces polítiques de l'Assemblea. Fou aprovada a peu dret, unànimament, per aclamació.

Això vol dir, que per defensar l'Estatut, programa mínim d'alliberació catalana, tots els catalans s'aixequen en massa compacta. Car l'Assemblea és la representació integral i autèntica de tot Catalunya, l'organisme propi de la unitat catalana.

La raó de vida de la Diputació provisional, de la Generalitat, és l'infantament de l'Estatut. Quan la seva viabilitat estigui assegurada, aquesta Assemblea morirà per a deixar pas al Parlament que estructuri la Constitució interior de Catalunya.

Però mentre aquest instant desitjat per tots els diputats no arribi, l'Assemblea s'arreglera i forma el quadre sota l'ègida gloriosa d'En Macià, la provident encarnació de la voluntat popular.

Mentre el reconeixement solenne del dret de Catalunya a viure dignament la seva vida, com un poble lliure, no arribi, els diputats de tot Catalunya, sense excepció, manifesten la seva més ferma decisió de vetllar per la sort de l'Estatut, carta de la llibertat catalana.

Manifesten que no tenen vacil·lacions ni dubtes en el compliment del seu deure, contret amb el poble que s'ha mobilitzat revolucionàriament per la República i per Catalunya.

Davant d'aquesta missió històrica no han escoltat

veus de partidisme. Tots els personalismes i els interessos mesquins o secundaris s'han ofegat amb un alt sentit de responsabilitat col·lectiva.

S'han sabut reivindicar l'Assemblea com instrument cabdal de la unitat de Catalunya en la pugna per la seva alliberació.

Refermada l'adhesió al President i al seu Consell, felicitats i encoratjats de Parlamentaris de la República, els diputats de la Generalitat de Catalunya mostren ésser els fills d'una raca dreturera i forta, que uneix el seu a l'imn—ner dir-ho amb el vers auri del Poeta—

Homes d'una hora revolucionària única, els diputats mantenen el seu lloc d'honor disposats a tot el que convinca, acceptant totes les responsabilitats.

Perquè, quan un fill d'En Maura cerca plataforma en l'odi a Catalunya a un Marcellí Domingo s'esmuny com una anquilla que sent el temps, convé que els catalans no dormin sinó amb els esperons calçats i sota la guarda de sentinelles ben despertes.

**

Ultra la transcendència remarcada, les darreres sessions de l'Assemblea de la Generalitat han vingut a indicar la immensa tasca constructiva a què s'haurà de dedicar un Parlament català investit d'una plenitud de facultats.

El nomenament de Commissions permanents de Diputats per cada un dels vuit departaments del Consell, preveu la preparació dels serveis que comportarà l'Estatut.

Aquestes Comissions, en col·laborar amb els Consellers en els projectes que els hi siguin sotmesos, permetran intensificar l'eficàcia i el volum de la seva

Francesc Layret i Foix
L'emoció de la seva vida i la seva obra al recordar la seva mort ens dicta aquest homenatge